

Enviat: lunes, 23 de noviembre de 2009 9:12

Per a: opinio@uecabrera.org

Tema:

Crònica del partit de l'Infantil B a Sant Pol. Dissabte 22de Novembre.

(No he fet mai cap crònica i probablement no en tornaré a fer, però no podem permetre que d'aquest partit no en quedi una acta, pels que ho hem viscut i pels que no han pogut venir)

Tot ha començat malament. Les 7.30h del matí, son, boira, i només 9 jugadors. La grip ha fet estralls. Tots els ingredients per que tot acabés en un més que probable daltabaix, tenint en comte que visitàvem el camp del tercer classificat.

A l'arribar a Sant Pol, els jugadors rivals presumien una golejada fàcil, miraven entre rialles als 8 jugadors de camp, entre ells la Laia i 5 alevins. Probablement calculaven la quantitat de gols que ens farien. Efectivament ens han guanyat, però només en nombre de gols. El Cabrera, amb una actuació sorprenent i gairebé èpica, ha fet treballar de valent l'equip rival i ha tret de polleguera al seu entrenador que s'ha passat el partit cridant, veient impotent, com 9 "menuts" els treien els colors.

En Gabri, segur com sempre, descomunal treball de la defensa amb un Diego immens de central i de tot el que faci falta, (quina capacitat de jugar al futbol té aquest nano), amb uns laterals, Carles i Martí, que s'han desplegat amunt i avall sense estalviar esforços, un mig del camp molt treballador, i en Koeman sol, barallant-se amb 4 o 5 defenses que semblaven cadets i que ha deixat en evidència en gairebé cada ocasió.

Quin plaer veure l'esforç permanent de la Laia, que ha rebut més llenya del comte, i de l'Alejandro, que amb 10 anys discuteix la pilota sense cap por a nanos que probablement el doblen en pes. Quin gust veure en Jan lluitant cada jugada i deixant-s'hi la pell, i veure l'Àlex, (que malgrat sabem que els partits de brega no son els seus preferits), corrent com un posseït els 90 minuts per veure si en pescava alguna.

L'hem tingut en un xut d'en Koeman i hem encaixat un tercer gol al darrer minut, però la gent que ha arribat tard, no s'ha adonat que només jugàvem 9, els hi hem hagut d'explicar. I els hem explicat també que juguem amb 5 alevins i que hem perdut 3 a 0 i tornem a Cabrera amb el cap ben alt.

Gràcies Àlex i gràcies nois per convertir un matí de dissabte que prometia un veritable suplici, en una magnífica estona.

Que no es torni a dir que el Cabrera és un equip que no lluita, i que serveixi el demolidor esforç d'avui com exemple que amb actitud es poden fer grans coses.

Salut,

Un pare orgullós de l'Infantil B.